

Sygedagpenge og arbejdsskadeforsikring m.v.

15.51. Dagpenge ved sygdom

Dagpenge ved sygdom ydes i henhold til Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel jf. lov-bekendtgørelse nr. 549 af 23. juni 1994. Loven er senest ændret ved lov nr. 1226 af 27. december 1996.

Private arbejdsgivere udbetaler dagpenge ved sygdom i de 2 første uger, hvorefter kommunerne overtager dagpengeforpligtigheden. Offentlige arbejdsgivere udbetaler dagpenge ved sygdom i hele fraværperioden. Som følge af en forventet lovændring pr. 1. januar 1998, skal private arbejdsgivere finansiere udgifterne i de første 3 uger.

For arbejdsløse, kronisk syge, ved arbejdsskader, ikke opfyldt beskæftigelseskrav m.v. og hvor arbejdsgiveren har frigjort sig fra forpligtigheden ved forsikring i henhold til §27, har kommunen dagpengeforpligtigheden fra 1. fraværssdag. Herudover betaler kommunen dagpenge til nyansatte i de første 13 uger efter ansættelsen, forudsat beskæftigelseskravet er opfyldt.

Selvstændige kan få dagpenge efter 3 ugers sygdom. Selvstændige, der har tegnet en frivillig forsikring, kan dog få dagpenge fra den første fraværssdag og er uanset indtægtsgrundlag sikret dagpenge, der mindst udgør 2/3 af dagpengenes maximumbeløb. Som følge af en forventet lovændring pr. 1. januar 1998 kan de forsikrede selvstændige vælge mellem selv at betale de første 2 sygedage (G-dage), eller at få forhøjet forsikringspræmien.

Dagpenge kan normalt kun udbetales i 52 uger. Perioden kan dog i særlige tilfælde forlænges. Et forventet lovforslag pr. 1. januar 1998 strammer reglerne vedrørende muligheden for forlængelse.

Dagpengene beregnes på grundlag af den timeindtægt, som den pågældende ville være berettiget til under sygefraværet, fra 1. januar 1997 dog højest 2.625 kr. pr. uge. Maksimumsbeløbet reguleres en gang årligt, den 1. januar, med en procentsats, der fastsættes i henhold til satsreguleringsloven.

Indtil 1994 har indtægterne på de to forsikringsordninger for henholdsvis selvstændige og mindre arbejdsgivere været optaget under § 15.51.01. Bidrag fra forsikrede. Fra 1994 og fremover er disse optaget på § 34.31.01. Sygedagpengefond. Det skyldes, at de statslige udgifter til dagpenge ved sygdom eller fødsel fremover finansieres af arbejdsmarkedsbidrag, jf. Lov om arbejdsmarkedsfonde (Lov nr. 448 af 30. juni 1993). Indtægterne budgetteres på § 34. Arbejdsmarkedsfonde.

Lov nr. 1226 af 27. december 1996, der trådte i kraft den 1. april 1997, ændrede på tidspunktet for opfølgning, på refusion til kommunerne og på muligheden for at få udbetalt mere end maksimale dagpenge (sidstnævnte ændring trådte i kraft den 30. december 1996).

Indtil den 1. april 1997 skulle sygedagpengesagerne følges op senest efter 13 uger, og derefter hver 13. uge. Ved lovændringen blev dette ændret til 8 uger, samtidigt med at indholdet af opfølgningen blev præciseret.

Ved loven blev refusionen til kommunerne ligeledes ændret. Før var der 100 % refusion til kommunerne til og med 13. uge. Dette er nu ændret til 8. uge. Efter 8. uge er refusionen på 50 %.

Endelig er der indføjet regler om, at dagpenge kun kan udgøre det i loven fastsatte maksimale dagpengebeløb, bortset fra dagpenge ved arbejdsturnus.